

- वयो रूपसमन्वित a. endowed with youth and beauty.
- वयोऽवस्था f. age, stage of life.
- वयोविध a. bird-like.
- वयोवृद्ध a. old of years.
- वयोवृध् a. increasing strength.
- वृष्ण m. comrade, companion, a man's name.
- 1 वर m. surrounding, stopping (dat. as infn.); circle, extent, space.
- 2 वर a. choosing (=°); m. suitor, lover, bridegroom or the b.'s friend, husband, son-in-law.
- 3 वर a. choice, select; most excellent, fairest, best of (gen., loc., abl., or —°); fairer or better than (abl. or gen.). n. rather or more than (abl. = आ); वर — न (च. तु. पुनर्) (it is) better—than; वरं कुर्यात् be had better or he might rather do. m. (n.) choice, wish, request, boon, gift, reward, privilege, dowry, alms. — वरं नु. याच्. काङ्क्ष्, etc. choose a gift or utter a wish.
- ° दा or प्रयम् grant a gift, ° लम् have a wish fulfilled. वरं वरम्, प्रति वरम्, & वरमा according to wish, at pleasure. वराय to satisfaction, at heart's content.
- 1 वरक m. who asks a girl in marriage.
- 2 वरक s. choice, wish.
- वरगात्र. f. ई fair-limbed, well-shaped.*
- वरट m. a kind of grain; f. *आ * & ई a kind of wasp.
- 1 वरश m. a kind of tree; f. आ N. of a river.
- 2 वरण n. choosing, wishing, suing; m. pl. cert. verses recited at the choice of a priest.
- * वरण्ड m. the string of a fish hook.
- वरण्डलखुक m. the same.*
- वरतनु. f. ऊ having a beautiful body; f. ऊ a beautiful woman.
- वरत्रा f. strap, thong, strip of leather.
- वरद् a. granting or fulfilling wishes; m. benefactor; f. आ N. of a river.
- वरदान n. the grant of a boon or wish.
- वरपुरुष m. the best of men.*
- वरप्रद a. = वरद् adj.; °प्रदान n. = वरदान.
- वरप्रार्थना f. desire for a suitor.
- वरयितव्य a. to be chosen.
- वरयोषित् f. a most excellent woman.
- वररुचि m. N. of a poet and scholar.
- वरवर्णिन् a. of a fair complexion; °नी f. a fair-faced woman.
- वरवस्त्र n. a beautiful garment.
- वरवृत्त a. accepted as a boon.
- वरस् n. width, breadth, room, space.
- वरसद् a. sitting in a circle.
- वरस्त्री f. = वरयोषित्.
- वरस्त्रा f. wish, desire.
- वराक, f. ई wretched, miserable.
- वराङ्ग n. the best member of the body, i.e. the head.
- वराङ्गना f. = वरयोषित्.
- वराट m. a cowry (used as a coin).
- वराटक m., °टिका f. = prec., cord, rope.
- वरानना f. fair-faced.
- वरारोह, f. आ having fair hips or buttocks.
- वरार्थिन् a. asking for a boon or blessing.
- वराह a. exceedingly worthy or precious.
- वरासन n. splendid seat, throne.
- वराह m. boar, hog; a cert. array of troops, E. of Viṣṇu.
- वराहमिहिर m. N. of an astronomer.
- वराङ्ग m. = वराह; pl. a class of winds.
- 1 वरिमन् m., वरिमन् n. circumference, compass, width, extent.
- 2 वरिमन् m. the chief or best.
- वरिवस् n. room, space, freedom, ease, comfort; w. कृ, धा, or विद् give room or free course to (dat.).
- वरिवस्कृत् a. granting room, freeing.
- वरिवस्, °खति = वरिवस् w. कृ etc., also comfort, serve, cherish.
- वरिवाद a. granting room or freedom.
- वरिवाधा (superl. °तम) & वरिवाविद् (compar. °वित्तर) the same.
- 1 वरिष्ठ (superl.) widest, broadest, largest.
- 2 वरिष्ठ (superl.) most excellent, best, chief among (gen. or —°); better than (abl.); the worst of (gen.).
- वरीतु m. suitor (of a woman).
- वरीमन् n. & वरोमन् m. = 1 & 2 वरिमन्.
- 1 वरीयस् (compar.) wider, broader, very wide or broad; n. adv. farther off, as subst. a wider room or freer course; free space, freedom.